

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

הל"ק יא - פרשת אחרי		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	ע"ב	קפ-קצ
שני	עא ע"א	קצ-קצה
שלישי	עא ע"ב	קצה-רא
רביעי	עב ע"א	רא-רה
חמישי	עב ע"ב	רה-רוד
שישי	עג ע"א	רוד-רב
שבת	עג ע"ב	רב-רכז

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלשה'קובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 246 | פרשת ראה תשפ"ג

י"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

פרשת ראה מלוקט מספר הזוה"ק

המקדש עצמו בהבדלה מהחטא, יורש נשמה קדושה

זכאין אינון צדיקייא דאית לון חולקא עלאה בקדשא בריף הוא, בחולקא קדישא, בקדושי מלפא, בגין דאינון מקדשי גרמיהו בקדושי דמאריהון, וכל מאן דאתקדש, קדשא בריף הוא מקדש ליה, דכתיב (ויקרא כ ז) והתקדשתם והייתם קדושים, פר נש מקדש גרמיה מלרע, מקדשין ליה מלעילא, וכד אתקדש פר נש בקדושה דמאריה, מלבישין (ג"א ירתין) ליה נשמתא קדישא, אחסנא דקדשא בריף הוא וכנסת ישראל, וכדין ירית כלא, ואלין דאקרון בגין לקדשא בריף הוא, כמה דכתיב (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, והא אוקמוה.

המקנים מצות לשמה, הוא בן לקדשא בריף הוא ושכינתיה אכל אינון דעבדין פקודין שלא על מנת לקבל פרס, אינון בנוי דמלפא ומטרוניתא, ואינון

מתוק מדבש

המקדש עצמו בהבדלה מהחטא, יורש נשמה קדושה

נשמתא קדישא מורשים לו נשמה קדושה, אחסנא דקדשא בריף הוא וכנסת ישראל שהיא נחלת הקדוש ברוף הוא וכנסת ישראל שהם בחינת קדשא בריף הוא ושכינתיה, וכדין ירית כלא ואו הוא יורש את כל הנפש ונת נשמה דאצילות, כי אם ירש נשמה כל שפון שפכר הקדים לקבל נפש ורוח, ואלין דאקרון בגין לקדשא בריף הוא ואלו נקראים בנים להקדוש ברוף הוא, כמה דכתיב בנים אתם ליהו"ה אלהיכם שהם בחינת קדשא בריף הוא ושכינתיה המורשים ונת ונשמה לצדיק הראוי להם, והא אוקמוה וברי כפר בארו פן החברים (ויקרא דף כד ע"ב, וכביאורינו כרך י עמ' רפה)

ואמר זכאין אינון צדיקייא דאית לון חולקא עלאה בקדשא בריף הוא אשריהם הצדיקים שיש להם חלק עליון בהקדוש ברוף הוא, שזוכים לבחינת רוח, בחולקא קדישא וגם יש להם חלק בחלק הקדוש בקדושי מלפא בקדשת המלך שהוא בינה, כלומר שזוכים לנשמה מן הבינה, בגין דאינון מקדשי גרמיהו בקדושי דמאריהון לפי שהם מקדשים את עצמם בקדשת קונם, על ידי שנבדלים מכל חטא הגורם לאחיות החיצונית הטמאים המטמאים את האדם החוטא, וכל מאן דאתקדש וכל מי שמקדש עצמו, קדשא בריף הוא מקדש ליה הקדוש ברוף הוא מקדש אותו יותר, דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים ופרשו חכמינו זכרונם לברכה (במסכת יומא דף טז עמוד ב), פר נש מקדש גרמיה מלרע אם האדם מקדש את עצמו מלמטה, מקדשין ליה מלעילא מקדשים אותו מלמעלה, וכד אתקדש פר נש בקדושה דמאריה וכשהאדם מתקדש בקדשת קונו, ירתין ליה

המקנים מצות לשמה, הוא בן

לקדשא בריף הוא ושכינתיה

אכל אינון דעבדין פקודין שלא על מנת לקבל פרס אכל אותם העושים את המצות שלא על מנת לקבל פרס, אינון בנוי דמלפא ומטרוניתא הם הבנים של המלך והמלכה, כי נשמתם היא מיחוד קדשא בריף הוא

כְּתִיב וְתִגִּין עַל רִישָׁא דְעֵבְדִין בְּיוֹמֵין דְּחֹל, וּבְגִינְיָהּוּ אֲתָמַר, וּדְאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתַגָּא חֲלָף, וְהִזְר
הֶקְרַב לְגַבְיָהּוּ יוֹמָת, דְּשַׁבְּתוֹת אֲתִקְרִיאוּ לְגַבֵּי עֵבְדִין.

וּבְגִין דָּא אִם פְּכָנִים אִם פְּעֵבְדִים, אִם פְּכָנִים, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (דברים יד א) בְּנִים אַתֶּם לִיהוֹ"ה
אֱלֹהֵיכֶם, אִם פְּעֵבְדִים (ויקרא כה גה) פִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֵבְדִים, וְלֹא שְׂאָר אוֹמְרִין.

אֲבָל אֵינּוֹן חֲתִיבָא דְלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא וּמִצּוֹת, וְלִית עֲלֵיהּוּ עוֹל תּוֹרָה וְעוֹל תְּפִלִּין
וּשְׂאָר פְּקוּדִין, אֵינּוֹן עֵבְדִין לְאוֹמְרִין דְּעֲלָמָא, וּמִשְׁתַּעֲבָדִין בְּהוּ, כְּגוֹן (דברים ו כא) עֵבְדִים
הֵינּוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם.

הַעֲוֹנוֹת גּוֹרְמִים לְפִרוּד בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם

וְאֵינּוֹן דְּהוּוּ בְּנִין (דף רכה ע"א) לִיהוֹ"ה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים יד א) בְּנִים אַתֶּם לִיהוֹ"ה
אֱלֹהֵיכֶם, בְּחוּבֵין דְּלֵהוֹן מִתְּפָרְדִי אֲתוּוֹן, וְתִקְוֹנָא דְלֵהוֹן הוּא אוֹרֵייתָא, דְּאִיהוּ שֵׁם
יְהוֹ"ה, לְקַרְבָּא אֲתוּוֹן " בְּה' ו' בְּה' בְּקַרְבְּנָא דְלֵהוֹן.

מתוק מדבש

וְאֵין עֲלֵיהֶם עַל תּוֹרָה וְעַל תְּפִלִּין וְעַל שְׂאָר מִצּוֹת, אֵינּוֹן
עֵבְדִין לְאוֹמְרִין דְּעֲלָמָא וּמִשְׁתַּעֲבָדִין בְּהוּ הֵם עֵבְדִים
לְאֲמוֹת הָעוֹלָם כְּלוּמַר אֵל הַחִיצוֹנִים וּמִשְׁתַּעֲבָדִים בְּהֶם, כְּגוֹן
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב עֵבְדִים הֵינּוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֱלוֹ אֵין
לְהֶם נְשֻׁמָּה מִצַּד הַקִּדְשָׁה לְכֹן הֵם מְשַׁעֲבָדִים אֵל הַחִיצוֹנִים.
(צו דף כט ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך י עמ' שטט-שנ)

הַעֲוֹנוֹת גּוֹרְמִים לְפִרוּד בְּאוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם

וְאֵינּוֹן דְּהוּוּ בְּנִין (דף רכה ע"א) לִיהוֹ"ה וְאֱלוֹ שְׁהֶם
בְּנִים לְשֵׁם הוּי"ה, דְּהֵינּוּ שֵׁישׁ לְהֶם בְּחִינַת רוּחַ
מִבְּחִינַת קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ וְנִפְשׁ מִמְּלֻכוֹת [שְׁכִינָה]
דְּאֲצִילוֹת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׂפָתוֹב בְּנִים אַתֶּם
לִיהוֹ"ה אֱלֹהֵיכֶם שְׁהֶם מִבְּחִינַת קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא
וּשְׁכִינְתִּיהּ דְּאֲצִילוֹת, בְּחוּבֵין דְּלֵהוֹן מִתְּפָרְדִי אֲתוּוֹן
בְּעוֹנוֹת שְׁלֵהֶם נִפְרְדוֹת אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הוּי"ה, וְתִקְוֹנָא דְלֵהוֹן
הוּא אוֹרֵייתָא דְּאִיהוּ שֵׁם יְהוֹ"ה וְהַתְּקוּן שְׁלֵהֶם הוּא
לְמוֹד הַתּוֹרָה לְשֻׁמָּה שְׁהִיא סוּד הַשֵּׁם הוּי"ה, כִּי אוֹרֵייתָא
וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא חַד, וְעַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה יְכֹון לְקַרְבָּא
אֲתוּוֹן " בְּה' ו' בְּה' בְּקַרְבְּנָא דְלֵהוֹן לְקַרְבֵּי וְלִיחַד
אוֹתִיּוֹת " בְּה' שְׁהֶם סוּד חֲקִמָה וּבִינָה, וְאוֹתִיּוֹת ו' בְּה'
שְׁהֶם סוּד בְּחִינַת קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ, וְזֵהוּ הַקְּרָבָן
שְׁלֵהֶם הַמְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם.

(פנחס דף רכה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יד עמ' קעא)

וּשְׁכִינְתִּיהּ דְּאֲצִילוֹת, וְאֵינּוֹן כְּתִיב וְתִגִּין עַל רִישָׁא
דְּעֵבְדִין בְּיוֹמֵין דְּחֹל וּבִימֹת הַחַל נַחֲשִׁבִים הַבְּנִים שְׁהֶם
הַתְּלִמִּידֵי הַחֲכָמִים כְּכַתְרִים וְתִגִּים עַל רֹאשׁ שֶׁל הָעֵבְדִים,
שְׁהֶם צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְשַׁמֵּשׁ פְּעֵבַד הַמְּשַׁמֵּשׁ אֶת אֲדוֹנוֹ
כְּדִלְקָמֵן, וּבְגִינְיָהּוּ אֲתָמַר וּבִשְׁבִיל הָעֵבְדִים שְׁהֶם עֲמִי
הָאֲרֵץ נֹאמַר (מְסַכְתָּ סוּת פֶּרֶק א מִסְנֵה יג), וּדְאֲשַׁתְּמַשׁ
בְּתַגָּא חֲלָף וְהַמְּשַׁתְּמַשׁ בְּתִלְמִיד חָכֵם שְׁהוּא כְּתוּר עַל רֹאשׁ
עִם הָאֲרֵץ, חוֹלֵף וְעוֹבֵר מִן הָעוֹלָם, וְהִזְר הֶקְרַב לְגַבְיָהּוּ
יוֹמָת וְהִזְר הֵינּוּ הַחִיצוֹנִים הַרוֹצִים לְהַתְּקַרֵּב לְהִזִּיק אֶת
הַתְּלִמִּידֵי הַחֲכָמִים יוֹמָתוֹ בִּיְדֵי שְׂמִים, דְּשַׁבְּתוֹת אֲתִקְרִיאוּ
לְגַבֵּי עֵבְדִין כִּי אֱלוֹ הַבְּנִים גַּם בִּימֹת הַחַל נִקְרְאִים שַׁבְּתוֹת
כְּגַד אֱלוֹ הַנִּקְרְאִים עֵבְדִים.

וּבְגִין דָּא וּבִשְׁבִיל שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת אֱלוֹ תְּקִינוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם
לְבָרְכָה לּוֹמַר בְּמוֹסָף שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִם פְּכָנִים
אִם פְּעֵבְדִים, דְּהֵינּוּ אִם פְּכָנִים, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן שְׁנַאמַר
בְּהֶם בְּנִים אַתֶּם לִיהוֹ"ה אֱלֹהֵיכֶם כִּי הֵם בְּנִים לְבְּחִינַת
קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ דְּאֲצִילוֹת, אִם פְּעֵבְדִים שְׁעֲלֵיהֶם
נֹאמַר פִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֵבְדִים כִּי הֵם מְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם עַל תּוֹרָה וּמִצּוֹת נִקְרְאִים עֵבְדִים, וְלֹא שְׂאָר אוֹמְרִין
וְאֵינֶם עֵבְדִים לְשְׂאָר הָאֲמוֹת כִּי הֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל תּוֹרָה
וּמִצּוֹת, וְהַמְּקַבֵּל עֲלָיו עַל תּוֹרָה מְעַבְרִים מִמֶּנּוּ עַל מְלֻכוֹת.

אֲבָל אֵינּוֹן חֲתִיבָא דְלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא וּמִצּוֹת
אֲבָל אוֹתָם הִרְשָׁעִים שְׂאֵינֶם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמִצּוֹת,
וְלִית עֲלֵיהֶם עוֹל תּוֹרָה וְעוֹל תְּפִלִּין וּשְׂאָר פְּקוּדִין

במים ראשונים ממשיכים שפע מחסד שפחכמה

ורזא דמלה (ויקרא יא מד) והתקדשתם אלו מים ראשונים, והייתם קדושים אלו מים אחרונים, פי קדוש זה שמן ערב, לקבל (ישעיה ו ג) קדוש קדוש יהו"ה צבאות, ובגין דא והתקדשתם וגו', לאשתמודעא דאתון בגין לקדשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם.

מניעת אכילת בשר בחלב, מחלישה את הקלפה

בגין כף לא ייכול בשרא בחלבא פל זרעא קדישא, וכל מאן דאתי מסטרא דא, דלא יחיב דוכתא למאן דלא אצטריך, דהא בעובדא תליא מלתא, בעובדא דלתתא לאתערא לעילא, זכאין אינון ישראל מפל עמין, דמריהון קרי עליהו, (שם יד ב) וכף בחר יהו"ה להיות לו לעם סגלה, וכתיב (שם) פי עם קדוש אתה ליהו"ה אלהיך, וכתיב (שם פסוק א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם וגו'.

מתוק מדבש

במים ראשונים ממשיכים שפע מחסד שפחכמה

ורזא דמלה וסוד הדבר של עניני נטילת ידיים של מים ראשונים ואחרונים, מה שפתיב והתקדשתם אם תמשיכו על עצמכם קדשה, אלו מים ראשונים על ידי מים ראשונים, שעל ידי זה ממשיכים שפע משרש החסד שפחכמה, והייתם קדושים אחר שתרחיקו ותבדילו מכם את הקלפה תהיו קדושים, אלו מים אחרונים היינו על ידי מים אחרונים, שהם באים מכח הבינה הדוחה את הקלפה, ונותן לה חלק במים אחרונים, שעל ידי זה היא תתרחק מן הקדשה ותחול שם הברכה, פי קדוש, זה שמן ערב שהיו מושחים בו את הידים אחר נטילת מים אחרונים, והוא כנגד מח הדעת, הרי כאן שלש פעמים ענין של קדשה, לקבל כנגד מה שפתיב קדוש קדוש קדוש יהו"ה צבאות ושלש פעמים קדוש הם בחכמה בינה דעת, ובגין דא ולכך כתיב והתקדשתם והייתם קדושים פי אני ה' אלהיכם, לאשתמודעא דאתון בגין לקדשא בריך הוא שיהיה נפר לכל שאתם בנים להקדוש ברוך הוא, על ידי שאתם מתקדשים בקדשתו ותברך, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב בנים אתם ליהו"ה אלהיכם.

(עקב דף רעג ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קפו-קפז)

מניעת אכילת בשר בחלב, מחלישה את הקלפה

בגין כף לא ייכול בשרא בחלבא פל זרעא קדישא בשביל זה לא יאכל בשר בחלב כל זרע קדש, וכל מאן דאתי מסטרא דא וכל מי שבא מצד הקדשה, דלא יחיב דוכתא למאן דלא אצטריך כדי שלא לתת מקום למי שאינו צריך, דהא בעובדא תליא מלתא כי במעשה תלוי הדבר, דהיינו בעובדא דלתתא לאתערא לעילא במעשה שעושים למטה מתעורר למעלה, זכאין אינון ישראל מפל עמין אשריהם ישראל מפל העמים, דמריהון קרי עליהו שהקדוש ברוך הוא קרא עליהם וכף בחר ה' להיות לו לעם סגלה, וכתיב פי עם קדוש אתה ליהו"ה אלהיך (בתורה כתיב תחלה פי עם קדוש אתה לה' אלהיך, ואחר כך בהמשך הפסוק, וכף בחר ה' להיות לו לעם סגלה, פרש רש"י קדשת עצמך מאבותיך, ועוד וכף בחר ה', והשעם שהיהוה הקדוש מסדרם באפן זה, פי עם סגלה הוא במלכות, ועם קדוש הוא בנעיר אנפין), וכתיב בנים אתם ליהו"ה אלהיכם וגו' פי אתם יצאתם מיחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה.

(משפטים דף קכה ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' תרצו)

על ידי התורה זוכים לקבל נשמה חיה ויחידה דאצילות

ואנשי קדש תהיון לי וגו', רבי יהודה פתח (איוב כח יב) והחכמה מאין תמצא, ואיזה מקום בינה, זכאין אינון ישראל דקדשא ברוף הוא בעי ליקרא לון, יתיר על כל שאר בני עלמא, בקדמיתא אמר לון (שמות יט ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, לא אעדי רחימותא סגיאה מנהון עד דקרא לון (שם) וגוי קדוש, דאיהו יתיר, לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון (דברים יד ב) פי עם קדוש אתה, לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון ואנשי קדש תהיון לי, דאיהו יתיר מפלא.

ישראל באים מצד הקדשה

ישראל אתיין מסטרא דימינא, אי אתדבקן בסטר שמאלא הא פגמין לסטר דא, ופגמין לגרמייהו, ופגמין לנפשייהו, פגימין בעלמא דין ופגימין בעלמא דאתי, כל שפן מאן דאתדבק בסטרא דמסאבא, דכלא אחיד דא בדא, וכתוב (דברים יד ב) פי עם קדוש אתה ליהו"ה אלהיך וגו'.

מתוק מדבש

לא הסיר את האהבה מהם עד שקרא אותם ואנשי קדש תהיון לי, דאיהו יתיר מפלא שהוא מעלה יתרה מפל המעלות, דהיינו שעלו אל מעלות הכתר וחקמה ובינה ומשם זכו לנשמה חיה ויחידה דאצילות, וכל זה הם זוכים על ידי התורה.
(משפטים דף קכא ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' תרמו)

ישראל באים מצד הקדשה

ישראל אתיין מסטרא דימינא ישראל באים מצד הימין והקדשה, אי אתדבקן בסטר שמאלא אם הם מתדבקים בצד השמאל והטמאה, הא פגמין לסטר דא הרי הם פוגמים את צד הקדשה, ופגמין לגרמייהו ופגמין לנפשייהו ופוגמים את גופם ואת נפשם, פגימין בעלמא דין ופגימין בעלמא דאתי הם פוגמים בעולם הזה ופוגמים לעולם הבא, כל שפן מאן דאתדבק בסטרא דמסאבא כל שפן מי שמתדבק לגמרי בצד הטמאה על ידי כל מיני חטאים, שהוא נפגם כלו, דכלא אחיד דא בדא כי הפל אחוזה בזה, המתחננים אחוזים בעליונים, לפי מה שמתנהגים במאכלים והנהגתם, וכתוב פי עם קדוש אתה ליהו"ה אלהיך וכו' בחר ה' להיות לו לעם סגלה מפל העמים אשר על פני האדמה.

(שמיני דף מא ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תקיט-תקכ)

על ידי התורה זוכים לקבל נשמה חיה ויחידה דאצילות

(פט) ואנשי קדש תהיון לי וגו', רבי יהודה פתח הקדים לפרש מה שכתוב והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה, ותחלה מקדים בשבחם של ישראל ואמר זכאין אינון ישראל דקדשא ברוף הוא בעי ליקרא לון יתיר על כל שאר בני עלמא אשריהם ישראל שהקדוש ברוף הוא רצה להוקיר ולכבד אותם יותר מפל שאר בני העולם, כי מי שמתגיר מאמות העולם נקרא גר צדק ממדת המלכות לבדה, ואלו ישראל זוכים למעלות יתרות זו למעלה מזו כדמפרש ואזיל, וראיה לדבר כי בקדמיתא אמר לון בתחלה אמר להם הקדוש ברוף הוא ואתם תהיו לי ולא שאר אמות, ממלכת כהנים ממדת המלכות כשקשורה בחסד שבימין משמש הכהנים ומשם קבלו נפש דאצילות, לא אעדי רחימותא סגיאה מנהון עד דקרא לון וגוי קדוש, דאיהו יתיר לא הסיר האהבה הגדולה מהם עד שקרא אותם "וגוי קדוש" שהוא מעלה יתרה, דהיינו שעלו אל מעלת התפארת הנקרא קדוש ומשם קבלו רוח דאצילות, לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון לא הסיר האהבה מהם עד שקרא אותם פי עם קדוש אתה דהיינו שעלו אל מעלת החסד הנקרא אתה, לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחַר רַק בְּיִשְׂרָאֵל, שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַבּוּדוֹ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֵס וְשָׁלוֹם דְּהוּהוּ יָדַע בְּלַעַם בְּקְדוּשָׁה דְלַעֲיִלָּא (דף קסו ע"ב) כְּלָל, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתַרְעֵי בְּעַם וְלִישָׁן אַחְרָא דִּישְׁתַּמְשׁ בִּיקְרִיָּה אֲלֵא בְּנוֹי קְדִישִׁין, וְאָמַר (ויקרא י"א מד) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, מֵאֵן דְּאִינוּן קְדִישִׁין יִשְׁתַּמְשׁוּן בְּקְדוּשָׁה, יִשְׂרָאֵל אִינוּן קְדִישִׁין, דְּכְתִיב (דברים י"ב ב) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה, אַתָּה קְדוֹשׁ וְלֹא עִם אַחְרָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחַר בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא מִצַּד מַעְלָתָם

זָכַרְנוּ אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ מְכָל שְׂאָר עַמִּין, וְקָרִיב לֹון לְגַבְיָהּ, דְּכְתִיב (דברים י"ב ב) וּבָרַךְ בַּחַר יְהו"ה לֹו לְהִיֹוֹת לֹו לְעַם סְגוּלָה וְגו', וְכְתִיב (שם לב ט) כִּי חֵלֶק יְהו"ה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ, יִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּקִין בִּיהּ בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב (שם ד טו) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחַר בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא מִצַּד מַעְלָתָם

זָכַרְנוּ אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ מְכָל שְׂאָר עַמִּין אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחַר בְּהֶם מְכָל שְׂאָר עַמִּים כְּלֵא שׁוּם זְכוּת, וְקָרִיב לֹון לְגַבְיָהּ וְקָרִב אֹתָם אֵלָיו, דְּהִיָּינוּ שְׁחַנְכֶם מַעַט מַעַט בְּמִצּוֹת וּבְאֻמוּנָה, וְרַצוֹנוּ לֹומר שְׁבַחַר בְּיִשְׂרָאֵל לְהִיֹוֹת לֹו לְעַם מִצַּד רַצוֹנוּ הַטּוֹב כְּלֵא שׁוּם זְכוּת הַקּוֹדֶם וְאִין טַעַם בְּרַצוֹן, דְּכְתִיב וּבָרַךְ בַּחַר יְהו"ה לְהִיֹוֹת לֹו לְעַם סְגוּלָה וְגו', פְּרוּשׁ שְׁבַחַר בְּךָ בְּדֶרֶךְ סְגֻלָּה לֹא מִצַּד מַעְלָתְךָ, וְכְתִיב כִּי חֵלֶק יְהו"ה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ כִּי אַחַר שְׁבַחַר בְּהֶם נַעֲשׂוּ חֵלְקוֹ וְנַחֲלָתוֹ, יִשְׂרָאֵל מִתְדַבְּקִין בִּיהּ בְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׂרָאֵל הֵם מִתְדַבְּקִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אַחַר שְׁנַעֲשׂוּ חֵלְקוֹ נִדְבְּקוּ בּוֹ דְּכְתִיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם.

(שמות דף ה ע"ב, ובבבאורינו כרך ה עמ' מד-מה)

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחַר רַק בְּיִשְׂרָאֵל, שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַבּוּדוֹ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה חֵס וְשָׁלוֹם דְּהוּהוּ יָדַע בְּלַעַם בְּקְדוּשָׁה דְלַעֲיִלָּא כְּלָל חֵס וְשָׁלוֹם שְׁבַלְעַם הָיָה יוֹדַע בְּקְדָשָׁה עֲלִיוְנָה כְּלוּם, לֹומר שִׁיָּדַע וְהַשִּׁיג שְׂרַשׁ וְהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת כַּחוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁהוּא מִמְּלַכּוֹת דְּקְדָשָׁה, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתַרְעֵי בְּעַם וְלִישָׁן אַחְרָא דִּישְׁתַּמְשׁ בִּיקְרִיָּה אֲלֵא בְּנוֹי קְדִישִׁין כִּי לֹא בַּחַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשׁוּם עִם וְלִישוֹן אַחַר שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַבּוּדוֹ אֲלֵא בְּכַנְיֹו הַקְדוּשִׁים, וְרַק לְהֶם מְסַר דִּיעָה הַזֹּאת, וְאָמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים פְּרוּשׁ תְּקַדְּשׁוּ עִצְמֵכֶם עַד שֶׁתְּהִיֹו קְדוֹשִׁים בְּעַצְמֵם, כִּי מֵאֵן דְּאִינוּן קְדִישִׁין יִשְׁתַּמְשׁוּן בְּקְדוּשָׁה אֹתָם שְׁהֶם קְדוֹשִׁים עַל יְדֵי הַתְּנַהֲגוּתָם בְּקְדָשָׁה יִשְׁתַּמְשׁוּ בְּקְדָשָׁה, וְהִיָּינוּ יִשְׂרָאֵל אִינוּן קְדִישִׁין יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוֹשִׁים דְּכְתִיב כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה פְּרוּשׁ אַתָּה קְדוֹשׁ וְלֹא עִם אַחְרָא רַק אַתָּה יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ וְלֹא עִם אַחַר, לְכֵן הֵם רְאוּיִם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּסוּדוֹת הַקְדָּשָׁה הַעֲלִיוְנָה.. (וישלה דף קסו ע"ב, ובבבאורינו כרך ג עמ' תקיג)

שְׁבַח רַא שִׁירָתָא

מנהג ישראל לגמור ספר תיקוני זוהר מר"ח אלול עד יום כיפור.

ואנשי מעשה נהגו ללמוד או לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמערב ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, איזה דפין מספר הקדוש תיקוני זוהר ומתכוונים לגמור כל הספר עד יום הכיפורים וכו', ואף מי שאינו מבין, מכל מקום הלשון של זוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאד לנשמה.

(אלף המגן - מטה אפרים סימן תקפא ס"ק יז)

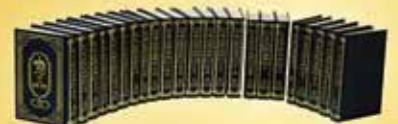
הַזְוָהר הַקְדוּשׁ ע"פ "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ" הַפְּרוּשׁ הַנִּפְרָא שֶׁהַקְבֵּל כָּל תְּפִירוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט כִּיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)